

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 568)
forskningsministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag Journalnummer

Kontor

1 400.C.2-0

N.1

11. februar 1999

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt

Forskningsministeriets notat vedrørende status over resultaterne indenfor henholdsvis informationsteknologi og telekommunikation under det østrigske EU-formandskab i 2. halvår af 1998 samt kommende initiativer under det tyske EU-formandskab i 1. halvår af 1999.

Status over resultaterne
indenfor henholdsvis
informationsteknologi og
telekommunikation under
det østrigske EU-
formandskab i 2. halvår
af 1998 samt kommende
initiativer under det
tyske EU-formandskab i
1. halvår af 1999

Forskningsministeriet
10. februar 1999
**Kontoret for IT
og Teleregulering**
**J.nr.
ITR1249FSKT0052**

A. Resultater under det østrigske formandskab i 2. halvår af 1998

1. Forslag om direktiv om elektronisk signaturer

Forslag til direktiv om en fælles europæisk ramme for elektroniske signaturer -
KOM (98) 297

Direktivforslaget sigter mod at etablere en europæisk fælles ramme for, at man kan foretage juridisk bindende dispositioner via åbne net, som for eksempel Internet, uden at afsender og modtager først skal aftale, hvordan man gør. Brug af elektronisk kommunikation til bindende juridiske dispositioner forudsætter, at der kan kommunikeres med sikkerhed for afsenders identitet og for, at indholdet ikke er blevet ændret. < /P>

På Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 var der en politisk drøftelse af forslaget. Drøftelsen vedrørte udelukkende spørgsmålet om, hvorvidt en elektronisk signatur - for at opfylde krav i lovgivningen om underskrift i relation til elektroniske meddelelser - skal være afgivet ved hjælp af udstyr, der opfylder visse mindstekrav. Der kunne på Rådsmødet ikke opnås enighed om at stille min imumskrav til brugerudstyret som betingelse for at tillægge en elektronisk signatur retsvirkning som en underskrift.

Sagen drøftes på ekspertniveau i rådsregi, og det tyske formandskab satser på, at der vil kunne opnås politisk enighed om forslaget i Rådet i februar/marts 1999. Europa-Parlamentet vedtog den 13. januar 1999 sin 1. udtalelse om sagen.

Forslaget er baseret på Traktatens artikel 57, artikel 66 og artikel 100 A, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter samarbejdsproceduren med Europa-Parlamentet.

Direktivforslagets anvendelsesområde er elektroniske signaturer. Der lægges således vægt på, at direktivet ikke alene skal omfatte digitale signaturer.

Hovedformålet med direktivforslaget er at lette anvendelsen af elektroniske signaturer samt at medvirke til deres juridiske anerkendelse. Forslaget skal tilvejebringe en ramme for elektroniske signaturer og de tilknyttede certificeringstjenester m.v. med henblik på at sikre det indre markedes funktion.

Drøftelserne af forslaget har særligt centreret sig om følgende 2 forhold:

For det første fastlæggelse af retsvirkningerne af elektroniske signaturer og for det andet fastlæggelse af erstatningsansvarsreglerne for nøglecentre (dem, der bekræfter identiteten af afgiveren af elektronisk signatur, hvilket de gør i form af udstedelse af et certifikat).

2. IDA II

Forslag til beslutning om en række retningslinier, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, for transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA) og Forslag til afgørelse om en række aktioner og foranstaltninger med henblik på at sikre interoperabilitet mellem og adgang til transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administratio nerne (IDA) KOM (97) 661

På Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 blev der opnået politisk enighed om forslaget, og Rådet fastlagde formelt fælles holdning den 21. december 1998. Forslagenes hjemmel er artikel 129 D (transeuropæiske net), hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

IDA programmet er et teknologi program, der har til formål at fremme udbygningen af kompatible edb-systemer til elektronisk udveksling af data mellem de europæiske administrationer, de europæiske institutioner og Kommissionen.

IDA programmet omfatter primært samarbejdet mellem medlemsstaternes administrationer, de europæiske institutioner og Kommissionen. Programmets sigte er at fremme anvendelsen af effektive, billige og ikke mindst interoperable løsninger samt

at undgå, at medlemslandene og de europæiske institutioner uafhængigt af hinanden installerer en mangfoldighed af forskellige edb-værktøjer og -produkter, som ikke kan kommunikere med hinanden.

Under det hidtidige IDA program (1995-1998) er der bl.a. etableret sektor projekter indenfor områderne: told og afgifter, fiskeri, landbrug, social sikring, offentlige aftaler, statistik, handelspolitik, konkurrencepolitik og kultur. Anden fase (IDA 2) af programmet har en varighed på 5 år fra programmets vedtagelse.

3. Konvergensgrønbogen

Kommissionens Grønbog om konvergens i forbindelse med telekommunikation, medier og informationsteknologi og følgerne for lovgivningen: Mod en strategi for informationssamfundet

KOM (97) 623

Grønbogen blev første gang drøftet på Rådsmødet (telekommunikation) den 26. februar 1998, og er siden også blevet drøftet på et uformelt Rådsmøde (AV- og kultur) den 6. - 8. april samt på det ordinære Rådsmøde (AV- og kultur) den 28. maj 1998. Der har siden været afholdt en række konferencer og høringer om emnet, senest den 3. november 1998 i Wien, hvor der ud over EU-landene også var deltagere fra EFTA-landene og en række central- og østeuropæiske lande. På Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 redegjorde formandskabet for resultatet af Wien-høringen.

Baggrunden for Grønbogen er, at de tre sektorer (tele, audiovisuelle tjenester og IT) i dag reguleres meget forskelligt, selv om tjenesterne indholdsmæssigt kan være identiske og teknologisk kan fremføres på samme måde og over ét og samme net. Denne udvikling forventes at fortsætte, og tjenesterne vil i stadig større grad komme til at ligne hinanden. Dette betyder, at det bliver stadig vanskeligere at opretholde en differentieret regulering for hvert område. Grønbogens sigte er at skabe en bred debat, bl.a. om de regulatoriske konsekvenser af konvergens.

Kommissionen forventes i februar 1999 at fremlægge en ny meddelelse med konklusionerne fra høringen og en aktionsplan med anbefalinger til de fremtidige skridt på området.

Den nye meddelelse forventes at indeholde dels konklusionerne over høringen dels en aktionsplan med anbefalinger til de fremtidige skridt på området

4. Informationssamfundet

Globaliseringen og Informationssamfundet: Behovet for styrkelse af international koordination

a. Udviklingen vedrørende elektronisk handel

På Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 blev der redegjort for resultaterne af Ottawa konferencen 7. - 9. oktober 1998 om elektronisk handel.

Konferencen havde 4 hovedtemaer, der vedrørte elektronisk handel omfattende: 1) beskyttelse af personoplysninger og af privatlivets fred, 2) forvaltning og håndhævelse af regler om beskatning, 3) forbrugernes rettigheder og forpligtelse og 4) mekanismer til fremme af brugen af elektroniske signaturer til autentificering af elektroniske dokumenter.

På konferencen blev der opnået enighed om ministererklæringer for den fremtidige udvikling af elektronisk handel på områderne forbruger-beskyttelse, digital signatur og privatliv på nettet. Desuden blev der vedtaget en handlingsplan for OECD's fremtidige arbejde inden for elektronisk handel.

b. Internet forvaltning og domæne navne

På Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 redegjorde Kommissionen for sagen.

Forvaltningen af Internet domænenavne har indtil 1. oktober 1998 været underlagt den amerikanske regering. Ansvaret har været uddelegeret til en offentlig organisation med forkortelsen IANA (Internet Assigned Number Authority). Den 30. januar 1998 udsendte de amerikanske myndigheder en grønbog med forslag til den fremtidige forvaltning af Internet domæne navne. Dette initiativ har resulteret i etableringen af en ny forvaltningsstruktur, hvor en privat non-pro fit organisation har fået overført kompetencen på området. Denne organisation (ICANN - Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) ledes af en bestyrelse bestående af repræsentanter fra Internettets forskellige interesserede parter. EU har i den forbindelse arbejdet for, at den nye forvaltningsstruktur tager tilstrækkeligt hensyn til, at Internet er et globalt net samt, at alle interesserede parter får medindflydelse på forvaltningen.

Formanden for Rådet og Kommissionen sendte den 16. marts 1998 et fælles svar til amerikanske myndigheder, om at løsningerne burde findes i globalt regi snarere end at basere sig på en amerikansk løsning. Kommissionen redegjorde på Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998 for, at flere af de europæiske synspunkter er blevet tilgodeset i den nye struktur - men at den nye organisation stadig ikke er fuldt etableret, og at der stadig udestår en del problemer, som skal løses.

5. Fjerde implementeringsrapport

Kommissionens meddelelse vedrørende den fjerde rapport om implementering af telekommunikationsreguleringen

KOM (98) 594

Kommissionens meddelelse blev præsenteret på Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998. I meddelelsen har Kommissionen undersøgt, om reglerne om et liberalt telemarked også i praksis er effektive. (I de tre forudgående implementeringsrapporter har Kommissionen primært koncentreret sig om, hvorvidt reglerne formelt var implementerede i den enkelte medlemsstat.)

Kommissionen har undersøgt situationen i alle medlemsstaterne ved hjælp af en række indikatorer, som baserer sig på liberaliseringsgraden og situationen på telemarkedet i den enkelte medlemsstat. Konklusionen er, at udviklingen i medlemslandene generelt er opmuntrende, men at den europæiske teleliberalisering dog stadig er af så ny dato, at markedssituationen endnu ikke har undergået de store ændringer. Der er ikke opstået markante fald i forbrugertaksterne, og de nye teleoperatører har kun fået begrænsede markedsandele.

6. Frekvensgrønbogen

Kommissionens Grønbog om radiospektrumpolitik

set i sammenhæng med Fællesskabets politik inden for områderne telekommunikation, radio-/tv-spredning, transport og FTU

KOM (98) 596

Grønbogen blev præsenteret på Rådsmødet (telekommunikation) den 27. november 1998.

Formålet med grønningen er at igangsætte en vidtspændende diskussion af den nuværende administration af frekvensressourcerne, idet særligt følgende hensyn inddrages:

- Påvirkning af den teknologiske udvikling.
- Medvirken til økonomisk vækst og beskæftigelse.
- Sikring af konkurrence.
- Mulighed for udvikling af nye tjenester.

Grønbogen stiller en række spørgsmål vedrørende åbenhed og gennemsigtighed i frekvenspolitik, fastsættelse af kriterier til brug for frekvensharmonisering og i tilknytning hertil behov for indførelse af retsmidler til sikring af harmoniseringen, krav til frekvensplanlægning, handel med frekvenser og relationen til de internationale radiokommunikationsorganisationer.

7. Teleterminaldirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse

Direktivet blev endeligt vedtaget i Rådet den 25. januar 1999. På Rådsmødet (telekommunikation) den 26. februar 1998 blev der opnået politisk enighed om forslaget, og den 8. juni 1998 fastlagde Rådet formel fælles holdning. Den 6. oktober 1998 vedtog Europa-Parlamentet sin 2. udtalelse indeholdende 15 ændringsforslag til Rådets fælles holdning. Da Rådet og Kommissionen ikke kunne godkende Europa-Parlamentets forslag, blev direktivet behandlet i forligsudvalget, hvor man nåede til enighed den 8. december 1998.

Direktivet ophæver de eksisterende to direktiver på området. Endvidere forenkler direktivet anvendelsen af to andre rådsdirektiver. Direktivet fastlægger rammerne for fri bevægelighed og markedsføring af teleterminaludstyr og radioudstyr. Direktivet medfører en betydelig lempelse af reglerne for markedsføring og fri bevægelighed for såvel radioudstyr som teleterminaludstyr. Ifølge det nuværende system skal radioudstyr således forudgående godkendes i samtlige de medlemslande, hvor udstyret skal markedsføres. Direktivet vil betyde, at radioudstyr vil kunne markedsføres i hele EU alene på baggrund af en kontrol, som kan foretages af fabrikanten selv i de tilfælde, hvor der foreligger harmoniserede standarder. I modsat fald vil et bemyndiget organ skulle udpege de væsentligste radioprøvningsset for udstyret.

For teleterminaludstyr betyder direktivet, at udstyret umiddelbart må tages i brug, mens der for radioudstyr nationalt kan stilles krav om tilladelser før det må tages i brug.

En forudsætning for fri bevægelighed, markedsføring og ibrugtagning af udstyr er, at udstyret overholder en række "væsentlige krav".

Visse væsentlige krav gælder generelt for alt udstyr, mens andre krav kan udvælges for den specifikke udstyrstype. Af generelle krav kan nævnes beskyttelseskrav i lavspændingsdirektivet og EMC-direktivet og effektiv udnyttelse af frekvensspektret.

De specifikke væsentlige krav er udformet som nogle generelle hensyn til beskyttelse mod beskadigelse af nettet og dets funktion, beskyttelse mod misbrug af netværksressourcer, hensyn til abonnenterne, databeskyttelse og funktioner som brug af nødtjenester og handicapfunktioner. Disse specifikke krav vil blive udformet af Kommissionen efter godkendelse af medlemsstaterne i et udvalg benævnt "TCAM".

8. UMTS (det Universelle Mobile Telekommunikations System)

Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 128/1999/EF af 14. december 1998 om koordineret indførelse af et mobilt og trådløst kommunikationssystem (UMTS) af tredje generation i Det Europæiske Fællesskab

Beslutningen blev endeligt vedtaget på Rådsmøde (transport) den 30. november 1998. På Rådsmødet (telekommunikation) den 19. maj 1998 blev der fastlagt principiel politisk enighed om forslaget. Europa-Parlamentet vedtog sin første udtalelse den 18. juni 1998. Den fælles holdning blev vedtaget den 24. september 1998. Europa-Parlamentet meddelte den 18. november, at det kunne godkende Rådets fælles holdning.

UMTS er den næste generation af mobilkommunikation. UMTS er endnu under udvikling. UMTS forventes at blive en overbygning eller eventuelt afløseren til GSM-mobiltelefoni.

Beslutningen indeholder følgende hovedelementer:

- Definition af, hvad UMTS omfatter. Det slås fast, at UMTS som et minimum skal omfatte adgang til multimedietjenester, herunder Internet. Adgangen skal kunne etableres mobilt, via satellit eller over fastnettet og med en talegengivelse, som svarer til fastnettelefon.
- Medlemslandene forpligtes til at tillade harmoniseret udbud af UMTS-tjenester på deres territorium fra den 1. januar 2002, og medlemslandene forpligtes til at etablere et system for tilladelsesudstedelser for UMTS senest den 1. januar 2000.
- Medlemslandene skal fremme, at UMTS-netoperatører indgår aftaler om roaming med andre UMTS-netoperatører for at sikre ubrudt dækning i fællesskabet.
- Det skal sikres, at der afsættes tilstrækkeligt med radiofrekvenser til UMTS.

Medlemslandene skal sikre, at de UMTS-tjenester, der gives tilladelser til, opererer inden for de frekvensbånd, som internationalt er afsat til dette formål, samt at de forskellige UMTS-tjenester så vidt muligt bliver kompatible (sammenkoblelige) over hele EU samt endelig, at de følger den europæiske standard for UMTS, der nu er opnået enighed om i Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) og kommende ETSI-standarder for UMTS.

9. Internet handlingsplan

Afgørelse om en flerårig EF-handlingsplan til fremme af sikker anvendelse af Internet

Afgørelsen om handlingsplanen blev endeligt vedtaget på Rådsmødet (miljø) den 21. december 1998. På Rådsmødet (telekommunikation) den 19. maj 1998 blev der opnået principiel politisk enighed om forslaget. Europa-Parlamentet afgav sin første udtalelse den 2. juli 1998. Rådet vedtog fælles holdning den 24. september 1998. Europa-Parlamentet foreslog i sin udtalelse nr. 2 fire små ændringer, som Rådet godkendte den 19. november 1998.

Handlingsplanen dækker en 4-årig periode fra 1. januar 1999 til 31. december år 2002. Det samlede budget er på 25 mio. ECU.

Handlingsplanens udgangspunkt er, at Internet primært anvendes til harmløse, legitime formål, men kan misbruges til spredning af ulovligt og anstødeligt materiale. Der sondres mellem ulovligt og anstødeligt materiale. De to kategorier skal behandles forskelligt. Ulovligt materiale skal således overgives til de retshåndhavende myndigheder.

Handlingsplanen indeholder bl.a. følgende aktioner:

- a) at skabe sikre rammer, bl.a. ved at etablere et europæisk net af centre (hotlines), som skal påvise det ulovlige materials eksistens og begrænse udbredelsen af det. Oprettelsen af hotlines er ikke obligatorisk. Internetbrugerne kan anmelde indhold, de finder på nettet, og som de anser for at være ulovligt, til centrenes hotlines. De retshåndhævende myndigheder er ansvarlige for at retsforfølge og straffe de personer, der er ansvarlige for det ulovlige indhold.
- b) at udvikle filtrerings- og klassificeringssystemer, hvor filtreringssystemer vil give brugerne mulighed for at fravælge eller blokere for uønsket indhold, og hvor klassificeringssystemer kan tjene som en slags varedeklaration, som oplyser brugeren om karakteren af det specifikke indhold på web-steder m.v.
- c) at tilskynde til oplysningsaktiviteter

10. Adgangsstyrede tjenester (piratdekodere)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester

Direktivet blev endeligt vedtaget den 20. november 1998. På Rådsmødet (indre marked) den 18. maj 1998 blev der opnået politisk enighed om forslaget. Den 29. juni 1998 fastlagde Rådet formel fælles holdning.

Direktivet fastsætter regler, der giver retlig beskyttelse mod erhvervmæssig omsætning af piratdekodere til tjenester, som er kodede eller på anden måde adgangsstyrede med henblik på, at der skal ske betaling for deres modtagelse. Desuden skal selve den tjeneste at adgangsstyre tjenester være retligt beskyttet.

Baggrunden for direktivet er, at en stadigt voksende del af vort behov for information og underholdning dækkes via en række spredningstjenester (dvs. tjenester, der spredes til et grundlæggende passivt publikum) og interaktive tjenester. Det drejer sig blandt andet om traditionelt betalings-tv, video-on-demand, elektronisk udgivelse og on-line-tjenester. For den kommercielle del af disse tjenester er det et fælles træk, at kodning/kryptering eller anden adgangsstyring af tjenesten skal sikre udbyderen betaling for tjenesten. Tjenesterne tilbydes således offentligheden mod betaling for brug.

En del af disse tjenester har imidlertid været udsat for, at man uretmæssigt har skaffet sig adgang til deres indhold ved hjælp af pirat-dekodere.

Direktivets anvendelsesområde er radio- og tv-spredning, informationssamfundets tjenester samt selve den tjeneste at tilbyde adgangsstyring med henblik på at sikre betaling. De beskyttede tjenester er underlagt adgangsstyring.

Direktivet pålægger medlemsstaterne at forbyde erhvervmæssig omsætning af piratdekodere, der har til formål at skaffe uretmæssig adgang til beskyttede tjenester. Direktivet indeholder ikke bestemmelser om privat brug eller omsætning af piratdekodere. Regler i forhold til privat brug overlades dermed til den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne pålægges endvidere i henhold til direktivet at indføre sanktioner for erhvervmæssig omsætning af piratdekodere.

B. Nye og kommende initiativer under det tyske formandskab i 1. halvår af 1999

Prioriteterne for det tyske formandskab i 1. halvdel af 1999 er nedennævnte, idet punkterne 1-3 har det tyske formandskabs hovedprioritet.

1. Forslag om direktiv om elektronisk signaturer

Det er det tyske formandskabs sigte, at der kan fastlægges politisk enighed om fælles holdning som et a-punkt på et Rådsmøde inden Rådsmødet (telekommunikation) den 22. april 1999. (Se beskrivelsen af forslaget under afsnit A.1).

2. Postliberalisering

Kommissionen forventes i februar/marts at offentliggøre et udkast til ændringsdirektiv af direktiv 97/67/EF om fælles regler for udviklingen af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet. Ændringsdirektivet forventes særligt at vedrøre spørgsmålet om en yderligere liberalisering af posttjenesterne i Europa - dvs. en yderligere indskrænkning af eneretten på postområde t. Formandskabet sigter mod at få en orienterende debat på Rådsmødet (telekommunikation) den 22. april 1999.

3. Konvergensgrønbogen

Kommissionen forventes i februar 1999 at offentliggøre en opfølgning på Kommissionens Grønbog om konvergens i forbindelse med telekommunikation, medier og informationsteknologi og følgerne for lovgivningen. Den nye meddelelse forventes at indeholde dels konklusionerne over høringen dels en aktionsplan med anbefalinger til de fremtidige skridt på området. Det tyske formandskab ønsker en diskussion af meddelelsen på R&ari ng;dsmøde (telekommunikation) den 22. april 1999.

4. År 2000 problematikken

Det tyske formandskab ønsker, at der på rådsmødet den 22. april 1999 vedtages en rådsresolution eller et sæt rådskonklusioner, hvor vigtigheden af problematikken understreges - initiativet skal mere være et politisk signal end en detaljeret teknisk stillingtagen til problemet.